

יום ראשון, 16:30, בין כל הטלפונים של הגברים שמתעניינים ברכב שפרסמתי ב-2י2, בולט קול של אישה, גיסי דיבר איתך קודם, מבני ברק, אני רוצה את האוטו.

אחלה, אני אומרת, אז איך את רוצה להתקדם?

את מגיעה במקרה דרומה?

לפעמים, כמה דרומה?

את יודעת איפה זה תפרח? היא שואלת בהתרסה קלה

בטח, ליד תקומה, אני עונה בגאווה קלה

וואלה, היא מתפעלת, גם אלה שמכירים אומרים ליד נתיבות, כל הכבוד, אז איפה את מחר?

בירושלים

נו.. ואת לא יכולה בדרך חזרה לעבור אצלנו? אני אכין את המוסכניק שלי

אהה, לא ממש, אני לבד היום ומחר, צריכה לקחת את הילדה מהגן, וגם הגדול בבית,

ילדה אחת? נו, אין מצב לבייביסיטר ליום אחד? לי יש חמישה ילדים..

אחרי 15 דקות היא מתקשרת שוב,

תשמעי, אני רוצה את האוטו הזה, החלטתי, אני מחפשת כבר הרבה זמן ויש לי הרגשה טובה עם האוטו

הזה, יש לך ביטוח בשבילי?

אני לא מבינה

יש לי עוד רבע שעה אוטובוס אחרון מתפרח לבני ברק, אמרת שאת גרה ליד בני ברק, אם את יכולה להרחיב

את הביטוח, אני באה עכשיו, אני בת 35, כל נהג מעל גיל 35

אני עדיין לא מבינה, ומה תעשי כשתגיעי לכאן ב-7 בערב?

אני לוקחת את האוטו, נוסעת בחזרה הביתה, מחר על הבוקר אני במוסך, אם הכל בסדר – אני משאירה את

האוטו אצלי, אם יש בעיה בעלי יחזיר לך אותו מחר.

אני קצת בהלם אבל משתפת פעולה, תני לי חמש דקות לבדוק אם אני יכולה להרחיב את הביטוח בשעה

כזאת.

16:55 אני מאשרת שיש ביטוח, היא בדרך.

רק עכשיו יש לי כמה רגעים להבין מה עשיתי, איך אני מגיעה לירושלים מחר? הללי ילדת מאפה מחר, איך

אני מביאה אותה לגן עם 60 לחמניות? מתי נכין את הלחמניות? חברת השכרת הרכב מעדכנת הלילה את

תוכנת ההזמנות ותיכף נסגרת,

ורגע... אני עומדת לתת את האוטו לאישה שאני אמנם יודעת בת כמה היא אבל אפילו לא יודעת איך קוראים

לה?!

מה השם המלא ותעודת הזהות שלך (בשביל ייפוי כוח)? אני שואלת והיא עונה ב-SMS,

ממילוי הטופס אני מבינה שכדי להשלים את התכנית היא תצטרך גם את תעודת הזהות שלי

נוסעת לקחת את הללי מהחברה, מכינות לחמניות, לקראת 7 בערב אנחנו נוסעות לבני ברק

נעים מאוד, רות, תודה שהסכמת.

עד לרגע זה חשבתי שזה נראה לה לגמרי הגיוני, עכשיו אני מבינה שגם היא מבינה ששתינו קצת השתגענו
פה.

ברכב החשוך אני מוסרת לה את ייפוי הכוח שמילאתי, את תעודת הזהות שלי ואת האוטו.
תשמעי, אני אומרת לה, מזל שלא אמרתי לאף אחד מה אני הולכת לעשות כי ברור שהיו אומרים לי
שהשתגעתי.

אפשר לכתוב משהו, אני אחתום לך, שהרכב באחריותי, שאם הכל בסדר אני מתחייבת לקנות אותו.
היא מכתובה לי את הטקסט וחותרמת (אבל מכיוון שכתבתי על ייפוי הכוח, אני מסתפקת בצילום חשוך
וקלוש של ה"חוזה").

אני מוציאה עוד כמה דברים מהאוטו, וגם את הללי שכבר נרדמה בבוסטר,
את זה אני משאירה לך לדרך, אני אומרת על ספרון התהילים שבאחד התאים,
היא נוסעת לבני ברק לבלות עם האחיות שלה, לעשות קצת קניות.
בטלפון עוד כמה אנשים מרמת גן וגבעתיים מתעניינים ברכב, ואני חושבת איך הסתבכתי, אם זה לא יסתדר
איבדתי 24 שעות ויש לי עד סוף השבוע למכור את הרכב בגלל הביטוח.

הייתי צריכה פשוט לתת אותו למגרש, עוד 1,000 ₪ לכאן או לשם, בשביל זה לחפש צרות..
היא מתקשרת בבוקר, המוסכניק עמוס, זה יהיה רק בצהרים,
אם זה לא מסתדר אני חייבת את האוטו היום, בסוף השבוע הביטוח מסתיים ואני חייבת למכור,
אני בטוחה שזה יסתדר, היא אומרת, יש לי הרגשה טובה, אנחנו מחפשים כבר הרבה זמן, היא אוהבת את
הדיסקים באוטו, היא אמנם עובדת סוציאלית אבל גם די-ג'יי, ויש להם קהילה קטנה בתפרח, ישמחו להיות
בקשר עם שחרית.

את זוכרת את העניין של ההתחממות שאמרתי לך? תבדקי את זה טוב, שתהיו בטוחים.
בצהרים בעלה מתקשר, סימן מדאיג? בדקנו הכל, יש את הבעיה שאמרתי, צריך לפרק את הדאשבורד, זה
יעלה קצת כסף אבל יותר חשוב לנו שתהיי מרוצה, אז סגרנו?

בטח, סגרנו, אני אומרת.

אבל את מרוצה? בטוח? זה בסדר מבחינתך?

בטח בסדר, העיקר שאתם מרוצים.

ביום שלישי בערב מתקשרת אלי מיכל, האחות מבני ברק, יש לה כמה דברים בשבילי, תוך פחות מ-10 דקות
היא מגיעה אלי לקניות.

הגעת עכשיו מבני ברק??

נהגת שודים.. היא אומרת בחיוך, יש כאן כמה דברים בשבילך, העברת בעלות, תעודת זהות ועוד משהו קטן
תגידי, היית דתייה פעם? לעשות דבר כזה, זה רק בן אדם בדרגה רוחנית מאוד גבוהה.
אני אולי לא נראית אבל אני דתייה גם עכשיו, אני לא יודעת אם היא מאמינה לי או לא
מה זה דרגה רוחנית? הללי שואלת.

מיכל עונה לה: יש לך אחלה אמא! באותה מהירות שהגיעה היא עולה לאוטו ונוסעת.

אז קיבלתי את סיפור חזרתו בתשובה של הרב המרוקאי שלום ארוש.

ביום רביעי בפגישת עבודה הכל נראה אחלה, מכרתי את האוטו בקלות, קיבלתי מחמאות, רק הכסף עוד לא הגיע אבל מה זה חשוב.

הללי לא מבינה איך נתנו ככה את האוטו לאישה שירדה מהאוטובוס, למחרת בדרך לגן משחקים תופעה נדירה ברחובות רמת גן, זוג שמדבר ערבית מחפש את רחוב אלישיב, בדרך חזרה מגן המשחקים אנחנו רואות את הגבר הערבי לוחץ יד לגבר חרדי, הם מסכמים משהו שקשור במכירת רכב.

בקיצור, אם השיח הפוסט-ליברלי לא יצליח ליצור קצת יותר אמון בין הקהילות בישראל, אפשר לסמוך על יד2...